

СУТНІСТЬ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ШКОЛЯРІВ

Лесик Ігор Олександрович,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: доктор педагогічних наук, професор **Хоменко П. В.**

Диференційований підхід у фізичному вихованні школярів полягає в тому, щоб враховувати індивідуальні потреби, здібності та можливості кожного учня, пропонуючи їм різні завдання, вправи і підходи для досягнення спільних цілей. Класифікація методів, які можна використовувати для реалізації диференційованого підходу:

1. *Індивідуалізовані завдання:* вчителі можуть пропонувати учням завдання, які відповідають їхнім індивідуальним рівням фізичної підготовки та здібностям. Наприклад, для учнів із низьким рівнем фізичної активності можуть бути надані спрощені вправи, тоді як для більш продвинутих учнів можуть бути запропоновані складніші завдання [2].

2. *Групова робота:* формування груп з учнями з різним рівнем фізичної підготовки дозволяє кожному учневі працювати на своєму рівні із можливістю взаємного навчання та підтримки. У цьому випадку вчителі можуть стимулювати співпрацю між учнями, де кожен вносить свій внесок у досягнення загальних цілей.

3. *Різноманітність методів навчання:* використання різних методів навчання, таких як візуальні пояснення, демонстрація вправ, інструкції на слух або практичні вправи, допомагає кожному учневі зрозуміти та засвоїти матеріал у найбільш ефективний спосіб для нього.

4. *Адаптовані обладнання та матеріали:* забезпечення доступу до адаптованого обладнання та матеріалів дозволяє учням з різними потребами виконувати вправи та завдання з комфортом і безпекою.

5. *Формативна оцінка:* систематичне спостереження та оцінка процесу навчання дозволяє вчителю адаптувати навчальні плани та методики для кожного учня окремо, враховуючи їхні прогрес та потреби.

6. *Підтримка індивідуального розвитку:* вчителі можуть працювати з кожним учнем окремо, надаючи поради, підтримку та допомогу в розвитку їхніх фізичних навичок та здібностей [1].

Застосування диференційованого підходу у фізичному вихованні допомагає створити сприятливі умови для успішного навчання та розвитку кожного учня, незалежно від їхніх індивідуальних особливостей.

Диференційований підхід у фізичному вихованні школярів передбачає індивідуалізацію та адаптацію занять для врахування особливостей та потреб кожного учня. Основні принципи диференціації в фізичному вихованні включають:

1. Індивідуалізація програм та завдань:
 - призначення завдань та вправ із врахуванням фізичних можливостей, рівня підготовки та інтересів кожного учня;
 - розробка індивідуальних фітнес-програм або тренувань, які враховують потреби учня.
2. Використання різних методів інструктування:
 - застосування різних методів навчання та використання різноманітних вправ для задоволення різних стилів вивчення;
 - використання візуальних, аудіальних та кінестетичних методів, щоб задовольняти потреби учнів різних типів.
3. Урахування рівня фізичної підготовки:
 - гнучкість в зміні інтенсивності та складності вправ в залежності від рівня фізичної підготовки кожного учня;
 - пропонування альтернативних вправ для учнів із різними рівнями здоров'я та фізичної форми.
4. Розвиток соціальної та комунікаційної компетентності:
 - організація групових завдань та вправ, що сприяють розвитку співпраці та взаємодії між учнями;
 - залучення учнів до спільних проектів та ігор, де вони можуть розвивати комунікаційні та соціальні навички.
5. Оцінювання з врахуванням індивідуальних досягнень:
 - використання різних методів оцінювання, які враховують індивідуальні досягнення учнів;
 - формування об'єктивного розуміння успішності кожного учня, орієнтованого на особистий прогрес [2].

Диференційований підхід в фізичному вихованні допомагає створити більш ефективне та мотиваційне навчання, забезпечуючи кожному учневі можливість розвивати свої фізичні здібності та отримувати задоволення від занять фізичною активністю.

Список використаних джерел

1. Кравчук Я. Теоретико-методичні засади диференційованого підходу до навчання фізичної культури учнів загальноосвітньої школи. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві* : зб. наук. праць. №. 1 (9), 2010. С.40–45.
2. Мицкан Т. С., Іваночко В. М. Інновації диференційованого розвитку фізичних здібностей у школярів. *Rehabilitation and Recreation*, 2021. № 9. С. 68–80.